

„Fratele Yun este plin de zel și de foc sfânt pentru Isus. Sunt sigur că el se va număra printre unșii lui Dumnezeu din generația viitoare, care vor edifica Împărăția lui Dumnezeu în cele mai grele locuri de pe pământ. Îl apreciez și îl cinstesc pe acest mare slujitor al lui Dumnezeu.”

– Reinhard Bonnke, evanghelist german
și fondator al organizației Christ for All Nations

„Viața Fratelui Yun e una atât de captivată de Isus, încât nicio greutate sau persecuție imaginabile nu-l pot opri din a fi mai mult decât biruitor.”

– Rolland și Heidi Baker, misionari în Africa
și directori ai Iris Ministries

Râuri de apă vie

Învățăături ale autorului cărții *Omul cerească*

Râuri de apă vie

Învățăături ale autorului cărții *Omul ceresc*

FRATELE YUN

Paul Hattaway – editor

Casa Cărtii, Oradea
2012

Living Water

Copyright © Paul Hattaway

This translation of Living Water is published by arrangement with Casa Cărții.

Citatele biblice sunt luate din Sfânta Scriptură,
traducerea Dumitru Cornilescu.

*Toate drepturile asupra ediției în limba română aparțin editurii Casa Cărții.
Orice reproducere sau selecție de texte din această carte este permisă doar cu
aprobarea în scris a editurii Casa Cărții, Oradea.*

Râuri de apă vie

de Fratele Yun

Paul Hattaway – editor

Copyright © 2012 Casa Cărții

O. P. 2, C. P. 30,

410670 Oradea

Tel. / Fax: 0259-469057; 0359-800761; 0728-874975

E-mail: info@ecasacartii.ro

www.ecasacartii.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României YUN, FRATELE

Râuri de apă vie / fratele Yun ; ed.: Paul Hattaway. -
Oradea : Casa Cărții, 2012

Index

ISBN 978-606-8282-31-2

I. Hattaway, Paul (ed.)

2

Traducerea: Florin Moțiu

Editarea: Teofil Stanciu

Tehnoredactarea: Vasile Gabrian

Corectura: Timeia Viman

Coperta: Adrian Mihocaș

În ziua de pe urmă, care era ziua cea mare a praznicului, Isus a stat în picioare, și a strigat: „Dacă însetează cineva, să vină la Mine și să bea. Cine crede în Mine, din inima lui vor curge râuri de apă vie, cum zice Scriptura.” Spunea cuvintele acestea despre Duhul, pe care aveau să-L primească cei ce vor crede în El. Căci Duhul Sfânt încă nu fusese dat, fiindcă Isus nu fusese încă proslăvit.

Ioan 7:37–39

Cuprins

Introducere, de Paul Hattaway 11

Partea întâi

Libertate în Cristos

1. Pocăința	17
2. Lecții din viața lui Esau	23
3. Iertarea	30
4. Nu există cale de întoarcere	38
5. Însărcinați cu Duhul Sfânt	44
6. Persoana de care Se folosește Dumnezeu	51
7. Lazăre, vino afară!	61
8. Adevărata libertate	67
9. Slujitorul nesupus	74

Partea a doua

Râuri de apă vie

10. Curajos ca un leu	85
11. Vase ale înviorării	93
12. Râuri de apă vie	100
13. Glasul lui Dumnezeu	108
14. Adevărata unitate	115
15. Dumnezeuul puterii	122
16. Lecții de pescuit	130
17. Biserică adormită, trezește-te!	138
18. O viziune globală	146
19. Soldații de ciocolată	154

Partea a treia

Soldați pentru Cristos

20. Acceptarea suferinței	165
21. Putere în furtună	172
22. Dumnezeuul legămintelor	181
23. Lucrând în secerișul lui Dumnezeu	190
24. Robie și libertate	201
25. Un burduf nou	207
26. Brigada păturilor ude	219
27. Ucigașii uriașilor	231
28. Așteaptă-L pe Domnul	238

Introducere

Mărturia Fratelui Yun, relatată în cartea *Omul ceresc*, a avut, de la publicarea ei în 2002, un impact profund în viața a sute de mii de creștini din toată lumea. E o bucurie pentru mine să fiu invitat acum să îmi aduc modesta contribuție personală la publicarea volumului de față, *Râuri de apă vie*, care face pereche cu celălalt.

În 1997, Fratele Yun a părăsit China la insistența fraților săi într-o credință de acolo. Acest eveniment a marcat începutul lucrării sale printre oamenii din toată lumea. De atunci, el a participat la peste 1000 de întâlniri în Africa, Asia și America de Nord, în Orientul Mijlociu și Pacificul de Sud, cât și în aproape fiecare țară a Europei. El vorbește despre dragostea lui Cristos și despre chemarea Lui la o dedicare totală într-un mod atât de convingător, încât mulți oameni au fost binecuvântați și transformați oriunde i-a îngăduit Dumnezeu lui Yun să ajungă.

Când rememorez experiențele mele personale alături de lucrarea fratelui Yun, mă gândesc la el ca la o pildă vie a ceea ce înseamnă să rămâi cu adevărat smerit. Îl văd doritor să slujească orice persoană pe care o întâlnește fără cea mai mică ezitare sau rezervă. Yun împărtășește Cuvântul lui Dumnezeu cu aceeași pasiune în întâlniri de amploare, cu mii de persoane, dar și în grupuri de studiu mici, cu câțiva indivizi. Se ferește cu consecvență de orice aspirații la celebritate sau de tânjirea după laudele publice ale oamenilor. Yun poate fi găsit adesea stând ore întregi în rugăciune cu cei care vin în față după cuvântările sale. El nu le spune doar câteva cuvinte pentru a trece apoi mai departe, ci manifestă un interes real pentru fiecare persoană. Acordă

fiecăruiia întreaga sa atenție, așa cum a procedat și Isus. De multe ori l-am văzut pe Yun îngenunchind și cerându-le oamenilor din cercul de rugăciune să se roage pentru el.

Pentru mine e un lucru extraordinar să depun mărturie despre abilitatea deosebită a fratelui Yun de a câștiga oameni pentru Cristos. Unii au crezut că îi va fi dificil să aibă același impact și în afara Chinei ca înainte de a-și părăsi țara natală. Totuși, ori de câte ori călătoresc împreună cu el în lumea occidentală, sunt mereu uimit de numărul mare de oameni pe care îi aduce la Cristos. Indiferent că e în aeroport, în restaurante sau în holurile hotelurilor, îl surprind adesea pe Yun îngenunchind pe podea și rugându-se împreună cu un individ căruia îi curg lacrimi pe obraji și care își deschide inima înaintea Domnului.

Uneori stau și mă gândesc, încercând să analizez diferența dintre metodele sale de câștigare a sufletelor și cele folosite în mod obișnuit de majoritatea creștinilor din Occident. Am ajuns să înțeleg însă că nu ține deloc de metodologie, ci totul se rezumă la relație. Yun trăiește în părtășie intimă cu Isus Cristos și e natural ca din această intimitate să se reverse binecuvântări și asupra celor din jurul său. Adeseori necreștinii sunt atrași către Evanghelie din cauză că simt dragostea și prezența lui Dumnezeu revărsându-se prin fratele Yun.

Mulți oameni au fost încurajați și treziți de lectura cărții *Omul ceresc*. Foarte puțini dintre acești cititori vor avea ocazia să-l audă vreodată vorbind pe fratele Yun în persoană. Cartea *Râuri de apă vie* a fost concepută tocmai pentru acești oameni și reprezintă o selecție dintre cele mai motivante și mai provocatoare mesaje pe care le-a împărtășit Yun în ultimul deceniu.

Din cauza faptului că sunt deprinși cu cele mai aprige persecuții, creștinii chinezi tind să aibă o perspectivă diferită de cea a majorității învățătorilor educați în Occident. Aplicația inedită pe care o conferă Yun Scripturilor se prea poate să-i aducă pe mulți dintre cititori la o umblare mai profundă cu Isus. Chemarea lui la ucenicie le va contura o viziune diferită despre lucrarea lor pentru Împărăția lui Dumnezeu.

Acest volum a fost împărțit în trei părți.

- Partea întâi, „Libertate în Cristos”, conține mesaje referitoare la viața spirituală a credinciosului și îndeosebi referitoare la nevoia de a îndepărta orice lucru care poate bloca relația noastră cu Dumnezeu. Aceste principii de bază așază temelia pentru capitolele următoare.
- Partea a doua, „Râuri de apă vie”, se referă la înzestrarea credincioșilor cu cele necesare pentru slujire în Împărăția lui Dumnezeu. Fratele Yun ne învață care sunt cerințele lui Dumnezeu în ce privește supunerea, ascultarea și sacrificiul și ne arată că Împărăția Lui înaintea mai degrabă prin slăbiciunea umană decât prin puterea omenească. Yun îi ia tандru pe cititori de mână și le arată cum poate să se reverse apa vie din fiecare creștin, aducând înviorare multor suflete însetate.
- Partea a treia, „Soldați pentru Cristos”, prezintă obstacolele și furtunile pe care ucenicii le vor întâlni pe parcursul vieții. Totuși, fratele Yun ne arată că aceste greutăți, de fapt, reprezintă un ajutor pentru creștini în călătoria lor spirituală. Aceste învățături sunt desprinse din experiența personală a lui Yun în timpul când a îndurat torturi și suferințe pentru cauza Evangheliei. În ciuda experiențelor sale amare, viața și lucrarea lui Yun sunt marcate de o bucurie contagioasă, de zel pentru Dumnezeu și dragoste pentru oameni. Faptul că, în pofida încercărilor prin care a trecut, acest lucru este adevărat în cazul său va constitui o încurajare blândă, dar concretă pentru cititor.

Pe parcursul acestor mesaje, în *Râuri de apă vie* veți regăsi multe întâmplări din viața personală a lui Yun. El își împărtășește în mod deschis conflictele și e cinstit cu privire la procesul lung de purificare și modelare prin care l-a condus Dumnezeu. Așa că învățătura lui Yun poartă pecetea autenticității. Cititorul va recunoaște glasul unuia care a trecut cu adevărat prin experiențele despre care vorbește și nu a unuia care doar dă mai departe învățături luate dintr-un manual.

Fratele Yun a petrecut ani întregi în China, în mijlocul focului trezirii. El l-a văzut pe Dumnezeu lucrând în moduri pe care

mulți dintre noi abia și le pot imagina. Cu toate acestea, el e trist să vadă în poporul lui Dumnezeu lipsă de supunere și diminuarea zelului pentru Dumnezeu. Dintr-un duh de dragoste și de smerenie, Yun ne împărtășește principiile pe care le-a învățat de la Domnul. El vrea ca fiecare creștin și fiecare biserică să trăiască experiența râurilor de apă vie care sunt promise tuturor celor care cred în Isus Cristos.

Mă rog ca *Râuri de apă vie* să aducă mângâiere milioanei de creștini a căror umblare cu Dumnezeu a devenit stearpă și searbădă. Sursa apei vie se găsește numai în Isus Cristos.

PARTEA ÎNTÂI

Libertate în Cristos

1

Pocăința

*Eu mustru și pedepsesc pe toți aceia pe care-i iubesc.
Fii plin de râvnă dar și pocăiește-te!*

Apocalipsa 3:19

Unul dintre cei mai însemnați misionari din China secolului XX a fost o femeie necăsătorită, venită din Norvegia, pe nume Marie Monsen¹. Cu toate că nici nu mă născusem încă pe vremea când ea slujea în Henan, provincia mea natală, am auzit multe istorisiri spuse de frații și surorile mai în vârstă care au cunoscut-o și care au fost binecuvântați prin slujirea ei.

Marie Monsen a fost o misionară luterană, dar zelul ei și mesajul ei fără compromisuri au stânenit adeseori societatea misionară din care făcea parte. Liderii eclesiali mi-au spus cât de mult a iubit Monsen poporul chinez, mai ales pe cei din familia lui Dumnezeu, și cum a fost gata să facă tot ce era necesar pentru a-L sluji pe Isus. În acele zile (anii 1920–1930), viața era extrem de dificilă pentru misionarii străini din China. Oriunde mergeau trebuiau să se confrunte cu opoziția teribilă, cu bande de răufăcători bătând drumurile de țară și cu un război civil devastator.

¹ Marie Monsen (1878–1962), a lucrat vreme de treizeci de ani în China (1901–1932) și, alături de alți misionari, a inițiat mișcarea bisericilor de casă (n.ed.rom.).

Monsen avea un mesaj principal pe care l-a predicat pretutindeni pe unde a mers. I-a învățat pe oameni că, pentru a fi un ucenic al lui Cristos, omul trebuia întâi să se pocăiască de toate păcatele sale. Prin asta nu voia să spună numai că oamenii trebuiau să-și mărturisească păcatele și să ceară iertare. Acesta reprezenta doar primul pas. Ideea ei era că întreaga viață, toate dorințele, motivațiile și planurile trebuie să Îi fie supuse lui Dumnezeu. Fiecare creștin trebuie să moară față de sine și să pună în mâinile Domnului Isus Cristos tot trecutul, prezentul și viitorul lui. Unul dintre pasajele ei favorite era Romani 12:1-2:

Vă îndemn dar, fraților, pentru îndurarea lui Dumnezeu, să aduceți trupurile voastre ca o jertfă vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu: aceasta va fi din partea voastră o slujbă duhovnicească. Să nu vă potriviți chipului veacului acestuia, ci să vă prefaceți, prin înnoirea minții voastre, ca să puteți deosebi bine voia lui Dumnezeu: cea bună, plăcută și desăvârșită.

Uneori, mânia sfântă a lui Dumnezeu venea asupra Mariei Monsen și ea îi muștra adesea pe ceilalți misionari și pe liderii bisericești chinezi pentru dedicarea lor căldică și pentru păcatele lor ascunse. Multora le-a spus că sunt ipocriți și Monsen nu se temea să le pună în față standardul sfințeniei lui Dumnezeu. Monsen i-a întrebat adesea pe misionari dacă au experimentat vreodată nașterea din nou în Cristos și dacă și-au dedicat viețile cu totul Lui. Acest lucru trebuie să fi constituit un șoc pentru mulți dintre misionari, care, se presupunea, au lăsat totul în urmă pentru a-L sluji pe Cristos de cealaltă parte a lumii. Nu puțini dintre ei însă au ajuns sub lumina convingerii Duhului Sfânt și nu au putut afirma cu convingere că s-ar fi convertit vreodată. Pe unii, Monsen i-a condus la o relație personală cu Isus.

Din cauză că, în perioada precomunismă, majoritatea creștinilor din Henan au fost provocați cu atâta putere să se pocăiască cu adevărat și să stabilească o relație sănătoasă cu Dumnezeu, au fost în stare și să reziste mai bine furtunilor persecuției care a lovit bisericile chineze în anii 1950, 1960 și 1970. Am auzit nenumărate relatări despre bărbați și femei care și-au jertfit viețile ca martiri

pentru Isus în această perioadă. Unui pastor i s-a legat un ștreang de gât și a fost pus să stea deasupra a trei mese așezate una peste cealaltă. Soția pastorului, copiii și familia extinsă au fost chemați la sediul poliției să fie martori la scena aceea. Ofițerii au declarat cu voce aspră: „Ai două opțiuni: Fie alegi să continui să crezi în Isus, fie te lepezi de Isus. Alege acum!”

Pastorul în vârstă a privit în jos în ochii membrilor familiei sale iubite, dar a știut ce trebuia să facă. A anunțat calm: „Chiar dacă îmi tăiați capul și sângele meu va uda pământul, nu mă voi lepăda niciodată de Isus”.

Îndată, ofițerii au lovit picioarele mesei de jos, făcând să se prăbușească cea structură. Într-o clipă, ștreangul i s-a strâns în jurul gâtului și pastorul a plecat să fie pentru veșnicie cu Isus Cristos.

Mulțumită exemplului multor oameni temători de Dumnezeu ca acesta, biserica din provincia mea, unde, înainte de 1949, erau doar câteva zeci de mii de credincioși, a ajuns să numere acum creștini cu milioanele. Ucenicii din Henan au fost trimiși în toată China ca ambascadori ai veștii bune.

Călătorind în jurul lumii, am ajuns să înțeleg că azi e foarte mare nevoie de un mesaj de felul celui predicat de Marie Monsen și de alți misionari din China. Pocăința e un lucru fundamental în viața creștină, dar în multe locuri a ajuns să fie o doctrină neglijată. În nenumărate biserici de azi, predicatorii și-au diluat mesajul, astfel încât nu mai seamănă cu Evanghelia prezentată în Scripturi.

În loc ca oamenii să audă că Împărăția lui Dumnezeu e la îndemâna tuturor celor care doresc să întoarcă spatele lumii și să-L urmeze pe Isus din toată ființa lor, se rostesc în fiecare duminică mii de predici în care Isus e prezentat numai ca Mântuitor, dar nu ca Domn și Stăpân. Oamenilor li se spune: „Isus vă va ajuta, vă va binecuvânta, vă va ierta și vă va da putere”. Dar se spun puține lucruri despre pocăință, smerenie și sacrificiu.

Vedeți, noi suntem chemați să alergăm într-o cursă a credinței, pentru Isus, iar pocăința reprezintă linia de start a acestei curse. E inutil să încerci să alergi într-o întrecere dacă nu ai ajuns până la linia de start, ca să începi de acolo! Ei încearcă să-L urmeze pe Domnul, dar nu s-au pocăit niciodată cu adevărat și nu și-au

predat niciodată viețile lui Isus Cristos. Rezultatul predicării evangheliei false atât de răspândite azi poate fi văzut în bisericile pline de creștini cu inima împărțită, ale căror vieți sunt centrate încă pe egoism și pe principiile lumii.

Isus a venit să aducă pe pământ Împărăția lui Dumnezeu. El a venit să transforme complet indivizi, familii și națiuni, dinspre interior către exterior – o revoluție radicală ce va schimba lumea prin intermediul unor slujitori supuși, cumpărați cu sânge, care sunt gata să-și plece genunchiul și să spună: „Doamne, după tot ce ai făcut Tu pentru mine, ce vrei să fac eu pentru Tine?”

Isus a spus bisericii din Laodiceea: „Știi faptele tale: că nu ești nici rece, nici în clocot. O, dacă ai fi rece sau în clocot! Dar, fiindcă ești căldicel, nici rece, nici în clocot, am să te vărs din gura Mea.” (Apocalipsa 3:15–16). Acest mesaj din partea Domnului înviat trebuie să fi reprezentat un șoc înspăimântător pentru creștinii din Laodiceea! Ei erau ghiftuiți, comozi și mulțumiți de sine. Probabil că au crezut că Isus era mândru de realizările lor și că le aprecia faptele evlavioase. În loc să îi bată cu mâna pe spate însă, Isus a demască realitatea condiției lor spirituale bolnave:

Pentru că zici: „Sunt bogat, m-am îmbogățit, și nu duc lipsă de nimic”, și nu știi că ești ticălos, nenorocit, sărac, orb și gol, te sfătuiesc să cumperi de la Mine aur curățit prin foc, ca să te îmbogățești; și haine albe, ca să te îmbraci cu ele, și să nu ți se vadă rușinea goliciunii tale; și doctorie pentru ochi, ca să-ți ungi ochii, și să vezi.

Apocalipsa 3:17–18

De ce a spus Isus aceste cuvinte tăioase? Oare i-a urât pe credincioșii din Laodiceea? Cu siguranță că nu! De fapt, motivația Lui – ca întotdeauna – izvora din dragoste, din iubire aspră. El i-a iubit atât de mult pe laodiceeni, încât nu a putut sta nepăsător lăsându-i să piară în păcatul și egoismul lor. „Eu mustru și pedepsesc pe toți aceia pe care-i iubesc. Fii plin de râvnă dar și pocăiește-te!” (Apocalipsa 3:19).

Pocăința este atât primul pas al umblării în Împărăția lui Dumnezeu, cât și cheia pentru a stăruii în ascultare și supunere

față de Domnul. Primul mesaj pe care l-a proclamat Isus în lucrarea Sa a fost: „Pocăiți-vă, căci Împărăția cerurilor este aproape!” (Matei 4:17). Fără o experimentare profundă a pocăinței în viețile noastre, vom continua să ne luptăm cu păcate elementare și nu vom deveni credincioși maturi.

Diavolului nu-i pasă dacă L-ai slujit pe Domnul în trecut. Ceea ce-l înfricoșează este dacă trăiești *azi* pentru Isus Cristos, bazându-te și încrezându-te *acum* în El și fiind gata să te supui călăuzirii Duhului Sfânt.

Se poate să arătăm ca și cum am aparține Împărăției lui Dumnezeu și se poate să reușim să-i păcălim pe alți oameni, dar Dumnezeu atotcunoscător nu poate fi înșelat. Trebuie să ne supunem lui Isus ca Domn și Împărat dacă vrem să locuim în Împărăția Lui. Nu-L putem înșela pe Dumnezeu, a cărui temelie „stă nezguduită, având pecetea aceasta: «Domnul cunoaște pe cei ce sunt ai Lui»; și: «Oricine rostește Numele Domnului, să se depărteze de fărădelege!»” (2 Timotei 2:19).

Isus tânjește să ne aibă pe toți la ospățul Său de nuntă, dar nu putem intra acolo dacă perseverăm într-o existență conformă cu principiile lumii. Pilda cu ospățul de nuntă spune:

Împăratul a intrat să-și vadă oaspeții; și a zărit acolo pe un om, care nu era îmbrăcat în haina de nuntă. „Prietene”, i-a zis el, „cum ai intrat aici fără să ai haină de nuntă?” Omul acela a amuțit. Atunci împăratul a zis slujitorilor săi: „Legați-i mâinile și picioarele și luați-l și aruncați-l în întunericul de afară; acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților. Căci mulți sunt chemați, dar puțini sunt aleși.”

Matei 22:11–14

Dumnezeu știe cine este cetățean al Împărăției Sale și cine e impostor. Dacă am primit o invitație la masa de nuntă din Împărăția lui Dumnezeu, trebuie să purtăm hainele pe care ni le cere El, nu pe ale noastre. Trebuie să acceptăm Cuvântul Său și să trăim după normele Lui, făcând ca stilul nostru de viață și alegerile noastre să se potrivească poruncilor Împăratului. Asta înseamnă pocăință.

Pocăința e astfel o parte integrantă a vieții creștine. De fapt, fără pocăință e imposibil de trăit în Împărăția lui Dumnezeu. Trăirea cu un picior în Împărăția lui Dumnezeu și cu un picior în lume nu diferă cu nimic de cazul soției necredincioase care are doi iubiți. Iacov afirmă foarte direct: „Suflete preacurvare! Nu știți că prietenia lumii este vrăjmășie cu Dumnezeu? Așa că cine vrea să fie prieten cu lumea se face vrăjmaș cu Dumnezeu. Credeți că degeaba vorbește Scriptura? Duhul pe care L-a pus Dumnezeu să locuiască în noi ne vrea cu gelozie pentru Sine” (Iacov 4:4–5).

Ioan a scris cuvinte similare: „Nu iubiți lumea, nici lucrurile din lume. Dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în El. Căci tot ce este în lume: pofta firii pământești, pofta ochilor și lăudăroșia vieții, nu este de la Tatăl, ci din lume. Și lumea și pofta ei trece; dar cine face voia lui Dumnezeu, rămâne în veac” (1 Ioan 2:15–17).

Într-o zi, toți vom sta înaintea scaunului de judecată al lui Cristos și ni se va cere să dăm socoteală de viețile noastre. Acum e timpul să ne pocăim, înainte de a fi prea târziu! „Dumnezeu nu ține seama de vremurile de neștiință și poruncește acum tuturor oamenilor de pretutindeni să se pocăiască; pentru că a rânduit o zi, în care va judeca lumea după dreptate, prin Omul, pe care L-a rânduit pentru aceasta și despre care a dat tuturor oamenilor o dovadă netăgăduită prin faptul că L-a înviat din morți” (Fapte 17:30–31).

Prietene drag, dacă simți lucrarea de convingere a Duhului Sfânt în conștiința ta, cazi atunci pe genunchi și strigă către Dumnezeu dintr-o inimă care se pocăiește. Cere-I Duhului Sfânt să preia întreg controlul asupra vieții tale și să te ajute să umbli zilnic în smerenie și dependență de El.